

Een stem uit het koor

J. M. H. Berckmans

Wie eenmaal iets van J.M.H. Berckmans (1953-2008) heeft gelezen, vergeet dat nooit meer. Een vuurspuwer met woorden. Een woelwater dat liever zanger dan schrijver was geworden en doordrongen van de free jazz van Albert Ayler, Archie Shepp en Pharoah Sanders. Hier een verhaal dat nooit in een bundel verscheen; een remix die hijzelf maakte van een tekst uit *Het zomert in Barakstad*.

Rakketak rakketak rakketak en tsjakkedzjoeng tsjak-
kedzjoeng tsjakkedzjoeng en snottebel snottebel
snottebel ratelt bitsige bijtende noordwestenwind door
de bange straten van barakstad
over elders regent het ellenlange flinterdunne pij-
penstelen en zo groot als goudrenetten donderen de
hagelbollen neer op kale kruinen van de radeloze van de
donderdag en de troostelozen van de vrijdag
al hun paperassen zijn perfect in orde maar zwart was
de ster van hun kribbe en bovendien zijn ze
naakt geboren
ze zijn met de huifkar uit Bosnië-Herzegovina gekomen
en er is geen weg meer terug
al in de gloria
met haken en ogen hangt de hedendaagse held aan
elkaar
met veiligheidsspelden en nietjes en elastiek en van die
superlijm van pattex
de hemel huilt het uit van wanhoop en verbittering
als hij het ziet
dat stil verdriet
al in de gloria
stoplichtgroen is nu de kleur van je ribbenkas en nul
komma nul het getal van je verlangen en het gelaat
van de beul zit perfect verscholen achter een purperen
zotskap
het onnozelste woord is paralelepipedum en pudding en
gisteren
en speedy gonzales en de barmhartige samaritaan zijn
dood en begraven
amen en uit zijn al lang naar huis gegaan en onder
water ligt nog steeds een pater met z'n tenen boven
water te rotten
de studenten dementeren en de dementen regeren en de
regering studeert

brandend zand berooft je bijna van 't verstand en dat
alles komt door haar al in de gloria
zij weet wie je bent en dat je vroeger alle kleuren van de
lente hebt gezien
ze heeft de schimmel van de voren tussen je tenen
geproefd op de papillen van haar tong
ooit in Rome heeft ze je afgezogen tot je niet meer
bijkwam en het gerucht doet de ronde dat zij zei tegen
mij die van Brussel zijn schoner dan jij
en rik niks petik heeft een vogel ingeslik en met de
hakken kom je over de sloot
al in de gloria
een kleine muiskleine dunne piepdunne scherpe vlijm-
scherpe stem uit het koor van knoken en beenderen en
as en blubber van stof en as en rotzooi
een dunne stem uit het koor van knoken en beenderen
en stof en as en blubber en rotzooi zingt hoog en schril
en zonder pijn en mededogen en welhaast zonder erbar-
men het ave maria gratia plena
wees gegroet maria vol van genade
de heer zij met u
gij klootzak
gij leugenaar
en welkom in het akoestisch walhalla
al in de gloria
het is een stem uit het koor van merg en been
van stront en hersenpap
van nierstenen en galblaas en lichaampjes van malpighi
het is de stem van een uitgemergeld en ten dode opge-
schreven kind in de nacht van nu tot op nooit meer
al in de gloria
dag en nacht muzak op radio barakstad
op kanaal twee vierentwintig uur op vierentwintig
dezelfde dreun de allerlaagste noot op de elektrische bas
de een heeft zich eindelijk doodgezeurd en de ander

heeft zich eindelijk doodgezeverd en sommige anderen hebben zich uiteindelijk doodgezanikt menigeen verzwalpt in de meanders van de tijd stemmen krimpen en de adem stokt het is veertien december en in barakstad is het bitter koud
alles klar auf der andrea doria
al in de gloria
je schreeuwt het merg uit je pijpen en je ziel uit je longen tot je ze hoort want dit zijn de donkere dagen zonder haar
dit zijn de dagen van het naakte witte hok bijna splijt haar trommelvlies maar net niet een stem uit het koor wordt de laatste reutel afgeknepen door de eerste de beste wanhoopskreet het snikken wordt met kabeltouw het huilen afgebonden al in de gloria
maar ook vandaag weegt de last van de ezels niet erger door dan elders en elders en overal door de smalle spleet tussen de donkerbruine stukken overgordijn plettert de nieuwe dag zich asfaltgrijs een weg naar binnen nog steeds die blinde bodemloze drang om op te staan knalrood en digitaal schreeuwt de klokradio het uit dat het alweer vijftienhonderdzesendertig is tijd van leven en sterven
de eeuwigheid begint hier en nu met een knallende scheet van opperste bevrijding en duurt voort tot in het oneindige van het oneindige van het oneindige en nog langer en helemaal tot nu
tot de blinden spreken en de doven zien en de stommen zullen horen
al in de gloria
december vond de magere mens spichtig en schraal en stil voor z'n gewone doen en de feestdagen beloven niet veel bijster bijzonders
niemand weet of hij het haalt en spiegeltje spiegeltje aan de wand hoe lang blijft hij nog bij zijn verstand
al in de gloria
mister en miss barakstad zijn negenennegentig procent gehandicapt en alle andere honderd
aan het eind van de reis staat hein met z'n zeis en z'n klakken en z'n korsakow en z'n levercirrose en zo'n beetje op z'n laatste benen te daveren te wachten op de

laatste bus
straalbezopen en in vodden en verlatenheid gehuld
al in de gloria
het lied van bernadette is onverrichterzake van de juke-box gehaald en de ruiters van de apocalyps zijn verdwenen in de nacht en niet meer teruggekomen oorlog en honger en pest en dood ze zijn gegaan zonder verhaal
zonder teken
zonder taal
niet met een schreeuw maar met een rochel
op de tafel ligt een grote straat voor een mus die moe haar straat verlaat
al in de gloria
aan de tapkast is het lachen gieren brullen om een peul-schil en een habbekrats
om een schamel woord in spijkerschrift op de b-kant van een bierviltje
al in de gloria
de een wiebelt met haar kontje en de ander schudt met haar tieten maar als puntje bij paaltje komt zijn ze allemaal eender
sommigen hadden een gemillimeterde hitlersnor en sommige anderen een borst die drie kwart kleiner was dan hun andere borst en nog anderen hadden alleen maar vlektyfus of een horrelvoet of last van zwarte romantiek
maar je moet ze allemaal nageven dat dienst en btw en fooi altijd in de door de taximeter aangegeven prijs inbegrepen waren
al in de gloria
van de bodem van de stille oceaan naar de laatste deadline in het poppenhuis en wachten op haar
in het holst van de nacht naar het centrum van de stad en wachten op haar
ondersteboven en achterstevoren en binnenstebuiten heb je besloten je doornenkroon tot aan het eind van je straatje zonder eind voort te dragen en voor eeuwig en altijd te wachten op haar
al in de gloria
en het is nog enkel een allerlaatste keer in het getto een enkele allerlaatste keer als het u belieft
in de gloria halleluja ■